Виставка «Бабин Яр: історія та долі», присвячена 75-м роковинам трагедії Бабиного Яру відкриється у Києві 26 вересня

Відкриття відбудеться 26 вересня 2016 р. о 17-00.

Виставка занурює відвідувачів у трагічну атмосферу осінніх днів 1941 року – днів, коли нацисти почали знищення київського єврейства.

Подорожуючи інсталяційними просторами виставки, відвідувачі спостерігають, як у мирне життя довоєнного Києва вривається гул літаків і розриви бомб. Як розривається простір на три трагічні дороги – фронт, евакуація, окупація. Як йдуть з міста його останні захисники, як 19 вересня 1941 року вступають в Київ німецькі війська, як 24 вересня вибухає Хрещатик...

Разом з киянами 1941 року відвідувачі виставки читають оголошення, розклеєні по місту. Вони розуміють, що на збори єврейським сім'ям

залишається одна ніч і переживають разом з тими, хто 75 років тому намагався відібрати найнеобхідніше для довгої дороги – невідомо куди і невідомо на скільки.

А потім починається скорботний шлях – від бруківки міста на землю Бабиного Яру. Та під землю Бабиного Яру. Вугілля, попіл, перемішаний з піском... Невже це все, що залишилося від тих 33771 людей, розстріляних 29-30 вересня? Або від тих п'яти тисяч, кого розстріляли у наступні два дні? І тих, кого розстрілювали в Бабиному Яру наступні два роки? Євреїв, ромів, хворих і лікарів Кирилівській психіатричній лікарні, військовополонених, членів ОУН... Відповідь на це можуть дати тільки ті, хто живе сьогодні.

Простір пам'яті дозволяє кожному відвідувачу заглянути в очі убитим. Вимовити їхні імена. Покласти на землю каштан – їх багато лежало на київській землі у вересні 1941, вони розкидані по київським вулицям й зараз.

Візьміть каштан, вимовте ім'я загиблого. Нехай збудеться фраза: «Вони намагалися поховати нас, але не знали, що ми насіння». Нехай проростає в наших душах пам'ять; в наших умах – бажання знати і розуміти; в наших серцях – рішучість всіма силами берегти один одного. Щоб ніколи більше солдати не вбивали дітей.

Візьміть каштан, вимовте ім'я загиблого. Нехай збудеться фраза: «Вони намагалися поховати нас, але не знали, що ми насіння». Нехай проростає в наших душах пам'ять; в наших умах – бажання знати і розуміти; в наших серцях – рішучість всіма силами берегти один одного. Щоб ніколи більше солдати не

вбивали дітей.

50 років тому, у 25-ті роковини розстрілів у Бабиному Яру, Іван Дзюба сказав:

«Є речі, є трагедії, перед безмірністю яких будь-яке слово безсиле і про які більше скаже мовчання – велике мовчання тисяч людей. Може, і нам годилося б тут обійтися без слів і мовчки думати про одне й теж. Однак мовчання багато говорит лише там, де все, що можна сказати, вже сказане. Коли ж сказано ще далеко не все, коли ще нічого не сказано — тоді мовчання стає спільником неправди й несвободи». Тому ми говоримо, і мусимо говорити...

Тексти, документи, особисті історії переживших трагедію, спогади, розповіді праведників народів світу, які представлені в другий, інформаційної частини виставки, розташованої на другому поверсі галереї – ще одна спроба замислитися над уроками трагедії Бабиного Яру... І в цьому Вам допоможуть гіди – київські школярі та студенти.

Виставку підготовлено Інститутом Юдаїки за підтримки Меморіального благодійного фонду «Бабин Яр» та Асоціації єврейських організацій та громад (Вааду) України. Допомогу в створенні виставки надали Благодійний фонд «Дар», корпорація SigmaBleyzer і Академія мистецтва краси.

У рамках проекту за підтримки Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Київської міської державної адміністрації та Управління освіти Шевченківської районної у місті Києві державної адміністрації було проведено семінар для педагогів «Бабин Яр. Уроки трагедії. Спроби осмислення», а також семінари для підготовки гідів.

Галерея сучасного мистецтва M17

Київ, вул. В. Антоновича, 102
Виставка працює всі дні з 27 вересня по 4 жовтня 2016 р. з 11 до 20 год.
Вхід вільний